

РЕШЕНИЕ

№ 130

гр. Ловеч, 14.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и първи септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ИВАНИЧКА
КОНСТАНТИНОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ЦВЕТОМИРА БАЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно гражданско дело № 20214300500286 по описа за 2021 година

като разгледа **в.гр.д.№ 286/2021г.**, за да се произнесе съобрази:

Производство по чл.258 и сл.от ГПК, вр.с чл.500,ал.2 от КЗ.

С Решение № 260049/09.04.2021г., пост.по гр.д.№392/2020г. РС-Троян е осъдил на основание чл.500,ал.2 от КЗ Л. АЛ. Н. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес в с.Б., Ловешка област, да заплати на "****"АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.София, бул."ХК"№43, представлявано съвместно от Й Ц. и Р.Б.-изпълнителни директори, сумата 902.32лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска-16.01.2020г., до окончателно изплащане на сумата. На основание чл.78,ал.1 и ал.8 от ГПК Л. АЛ. Н. е осъден да заплати на "****"АД с ЕИК *****, разноски в размер на 650лв.

Постъпила е въззивна жалба от Л. АЛ. Н. от с.Б., чрез особения му представител адв.П. П.. Счита решението за неправилно и необосновано,постановено при съществени нарушения на материалния закон, явно пренебрегване на представените и приети писмени доказателства, при грубо незачитане на трайната съдебна практика по въпроса, при липса на мотиви. Не споделя извода на съда за наличие на предпоставки за уважаване на иска. Твърди, както и в първата инстанция,че исковата молба, въпреки многократните ѝ уточнения, е нередовна.

Ищецът твърди, че е извършено ПТП от ответника, в условията на липса на правоспособност за управление на съответната категория МПС, или в условията на временно отнето свидетелството за управление на МПС - чл.500, ал.2 от КЗ. Твърди, че предявената искова молба не отговаря на изискванията на чл.127, ал.1, т.4 и 5 от ГПК. Ищецът следва да конкретизира размера на иска, обстоятелствата на които счита, че се основава, както и за какво се дължи сумата - дали за материални щети, за нематериални, за лихви или е неизплатена сума по договор за заем и т.н. Въпреки изпратените му указания за отстраняване на нередовности по исковата молба, въпреки подадената от него молба с вх.№261411/17.11.2020г., счита че не са отстранени и неправилно съдът е дал хода на делото. Следвало е да го прекрати и да върне исковата молба на ищеца. Изтъква, че изпълнението на императивните изисквания на чл.127 от ГПК е положителна процесуална предпоставка за подаване на исковата молба до съда. Затова счита, че и в момента исковата молба следва да се остави без движение, докато не се отстрани тази нередовност. Само и единствено на това основание обжалваното решение на РС-Троян следва да бъде отменено.

Не споделя отказа на съда да сподели възражението му за липсата на установена с влязъл в законна сила акт вина на Л. АЛ. Н. за извършено административно нарушение. В исковата молба ищецът твърди, че ответникът е бил неправопособен водач към момента на осъществяване на ПТП, но не представя доказателства за това. Единствено с исковата молба е представен Протокол за настъпило ПТП №1617271 от 07.09.2017г., в който е описана фактическата обстановка от местопроезшествието, описано е, че ответникът не притежава свидетелство за управление на МПС. Не е представен нито АУАН, нито влязло в законна сила НП. Счита, че тези обстоятелства не са установени и с изисканата от съда и приложена административно-наказателна преписка от РУ МВР-Враца по установяване на нарушението, извършено от Л.Н.. Твърди, че в нея липсва наказателно постановление, от което да е видно наложено ли е на нарушителя административно наказание. В този смисъл е възразил и в първата инстанция. Не са представени като доказателства по делото никакви справки, извършени от органите на КАТ-ПП, към момента на установяване на административното нарушение. Затова счита, че не е доказано твърдението, че Л.Н. е виновен за настъпилото ПТП, шофирал е без да притежава свидетелство за правоуправление на МПС и дължи претендираната сума, без посочено основание, на „***"АД с ЕИК ****". За обратната хипотеза са налични само предположения за това, но пеналистиката не си служи с предположения, а само с факти и доказателства за тях.

По изложените съображения моли да се отмени обжалваното решение и отхвърли предявения срещу него иск, със законните последици.

Постъпил е отговор по реда на чл.263 от ГПК от "ЕВРОИНС"АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“ХК“№43, представлявано изпълнителните директори Й Ц. и Р.Б., чрез юрисконсулт Я.Н.-Ц.. Счита, че от представените по делото доказателства се установява, че вина за настъпване на ПТП има изцяло ответникът. В протокола за ПТП е описан точно механизмът на настъпване, потвърден и от съдебната експертиза. Доказано е, че в този период ответникът е бил неправоспособен. Полицейските служители на РУ-Враца са посетили мястото на ПТП на 07.09.2017г.и са констатирани, че Л.Н. не е правоспособен водач, това е отразено в съставения протокол за ПТП и в съставения му АУАН. Счита, че правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е взел решение за уважаване на иска и осъждане на ответника да заплати претендираната сума. Моли да се присъди в негова полза юрисконсултско

възнаграждение

В съдебно заседание въззивникът се представлява от особения представител адв.П.П.,който поддържа въззивната жалба и моли да се уважи.

Въззиваемият не изпраща представител в съдебното заседание. С молба моли да се потвърди съдебното решение и присъди юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства- приложените по гр.д.№392/2020г. по описа на РС-Троян и съобразяване на становищата на страните, преценени поотделно и в съвкупност, съдът приема за установено следното:

По допустимостта на въззивното производство съдът се произнесе с определението си по чл.267 от ГПК,като прие,че е обоснована. Въззивната жалба е подадена е в срок и от легитимирано лице. Отговаря на изискванията на чл.262,във вр.с чл.260 и чл.261 от ГПК и съдът я приема за редовна. Своевременно е подаден и отговорът на въззивната жалба.

При проверката си по реда на чл.270 от ГПК въззивната инстанция не открива пороци, водещи до нищожност. Не са налице и основания за недопустимост на първоинстанционното решение.

С оглед на това съдът преминава към проверка по реда на чл.271 от ГПК по същество на правилността на атакуваното решение.

По същество.

Не се спори, че на 07.09.2017г., в.6.40ч., на път II-15 Враца-Оряхово, км 14+620, е осъществено пътно-транспортно произшествие. Съставен е Протокол за ПТП с №1617271/от 07.09.2017г.,в 8.00ч. от посетилия местопроизшествието мл. ав-р ПП-ПК към ОД на МВР Враца- АА. В протокола са посочени двамата участници в ПТП- „участник 1“ - Л. АЛ. Н.- водач на л.а.с рег.№ ВР 5279 ВР, марка „КИА Шума“, собственост на ЛХЛ. За този водач е отбелязано,че не притежава свидетелство за управление на МПС,както и че има застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, сключена с „****“АД, с валидност от 23.03.2017г. до 22.03.2018г. За „участник 2“ е вписан ПГВ, управлявал л.а.с рег.№ВР **** ВТ, негова собственост, притежаващ СУМПС и валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ към „ОЗК 3“АД. В протокола са описани обстоятелствата, нарушенията, причините и условията за настъпване на ПТП. Протоколът е подписан от двамата участници и съставителя.

Съдът е изискал и по делото е приложено заверено копие от административно-наказателната преписка,образувана по това ПТП в С“ПП“-при ОД на МВР-Враца. Установява се,че за случая е съставен Акт за установяване на административно нарушение с № 482485/07.09.2017г. срещу Л. АЛ. Н., за извършено нарушение на ЗДвП-чл.25,ал.1 и

чл.150. Актът е връчен срещу подпис на Л. АЛ. Н.. Въз основа на акта от Началника на ОД на МВР-Враца, Сектор „Пътна полиция“, е издадено Наказателно постановление № 17-0967-001170 от 13.09.2017г., за извършени нарушения на ЗДвП- чл.25, ал.1- предприемайки маневра създава опасност за участниците в движението без да се съобразява с тях и по чл.150 от ЗДвП- управлява МПС без да е правоспособен водач. На основание чл.53 от ЗАНН, чл.179, ал.2, вр.с чл.ал.1т.5, чл.177, ал.1, т.2, пр.1-во от ЗДвП на Л. АЛ. Н. е наложено административно наказание глоба в общ размер от 300лв. Отбелязано е, че наказателното постановление е връчено по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН. Няма данни да е обжалвано.

По делото е приложена Застрахователна полица с № BG/07/117000921132 по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, сключена между „***“ АД и ЛХЛ, по отношение на л.а.с рег.№ ВР 5279 ВР, с марка „KIA SHUMA“, с валидност от 23.03.2017г. до 22.03.2018г.

Установява се, че пред „***“ АД е предявена претенция от ПГВ за изплащане на застрахователно обезщетение за причинени в процесното ПТП щети на автомобила му. Застрахователят е извършил проверка, съставен е Опис-протокол по щета с №1500091830/07.09.2017г., като е определена обща стойност на ремонта от 902.32лв. Изготвен е Доклад по щетата със заключение за изплащане на тази сума на увреденото лице ПГВ. Приложено е преводно нареждане от 19.09.2017г., с което сумата е изплатена по банков път.

Първоинстанционният съд е назначил съдебна авто-техническа експертиза, по която в.л.инж.Д.Димовски описва механизма на настъпване на ПТП и дава заключение за стойността на ремонтните дейности и части, необходими за възстановяване на автомобила в състоянието му преди ПТП, общо в размер на 1300лв. Експертът заключава, че описаните в щетата повреди на л.а.„Мерцедес Спринтер“ с рег.№ ВР **** ВТ могат да се свържат с механизма на настъпване на ПТП. Съставът приема заключението като обективно и компетентно.

При така установеното от фактическа страна, съставът приема, че съдът е сезиран с иск с правно основание чл.500, ал.2 от КЗ- регресен иск на застраховател срещу лицето, управлявало МПС без да притежава правоспособност за това.

Съставът намира, че са обосновани предпоставките за предявяване на регресния иск. Установява се, че към 07.09.2017г. е съществувала валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ между застрахователя „***“ АД и собственика на автомобила, управляван от ответника Л.Н.. Установено е и не се оспорва настъпването на застрахователното събитие и обема на щетата. Налице са и категорични доказателства за образуваната застрахователна преписка и изплащането на 19.09.2017г. на застрахователното обезщетение в размер на 902.32 лв. на увреденото лице.

Страните спорят налице ли са предпоставките за насочване на претенцията на

застрахователя по реда на чл.500,ал.2 от КЗ. Особеният представител на ответника твърди,че не е доказано, че е управлявал МПС без свидетелство за управление.

Съставът не се съгласява с това твърдение.

Налице е категорична констатация за липсата на свидетелство за управление при осъществяване на ПТП на първо място от съставителя на Протокола за ПТП. Известно е,че протоколът представлява официален свидетелстващ документ за възприетите от съставителя факти и обстоятелства. Протоколът ангажира с материалната си доказателствена сила за удостоверените от длъжностното лице обстоятелства, които са установени от него непосредствено на мястото на местопроизшествието. Касае се за обективна констатация на автора, възприета от него и отразена в протокола. В случая оспорваното нарушение е формално и признаците му са надлежно установени. Въпреки дадената възможност ответникът по никакъв начин не е оборил доказателствената сила на протокола, не е ангажирал доказателства в обратен смисъл-че е бил правоспособен и е притежавал свидетелство за управление на МПС.

Ответникът не е оборил и основанията за ангажиране на неговата административно-наказателна отговорност за нарушението на правилата за движение, довело до настъпване на ПТП-чл.25,ал.1 от ЗДВП и чл.150 от ЗДВП. По делото е приложен съставеният Акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него Наказателно постановление, влезли в законна сила и имащи последица налагане на наказание за това нарушение. Актът,където тези нарушения са описани подробно, е подписан без възражения от ответника. Подписал е лично и Разпореждането от 07.09.2017г. по реда на чл.55 от ЗМВР(л.73),където му е указано *„да не управлява МПС до придобиване на валидно СУМПС към съответната категория“* .

При тези категорични доказателства за установяване на извършеното нарушение, ангажираната административно-наказателна отговорност и наложено наказание с влязъл в сила акт, съставът намира, че фактът на виновно причиняване на ПТП при управление на МПС без да е правоспособен, е доказано по категоричен начин. С оглед на това и правилно застрахователят, изплатил застрахователното обезщетение на увреденото лице, е насочил регресната си претенция към водача, управлявал автомобила без да е правоспособен.

По изложените съображения съставът се съгласява с извода на първоинстанционния съд за основателност на претенцията,правилно уважена в пълния претендиран размер от 902.32лв., установен категорично от представените от застрахователя доказателства за плащане.

Макар при подаване на исковата молба действително да са съществували нередовности и непълноти в сочените и относими към спора факти и обстоятелства, видно е,че след указания от съда ищецът е уточнил претенцията си и внесъл яснота в основанието ѝ. Затова съставът не споделя възражението на въззивника,че все още исковата молба е

нередовна.

По изложените аргументи съставът намира, че обжалваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди изцяло.

По разноските.

С оглед изхода на спора въззиваемият има право на възстановяване на направените разноски и е заявил такава претенция. В производството е представяван от юрисконсулт, с оглед на което и на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр.с чл.25 от Наредбата за заплащане на правната помощ, следва да се определи възнаграждение в размер на 100 лв., което се възложи в тежест на въззивника Л. АЛ. Н..

По изложените съображения и на основание чл.271 от ГПК Окръжен съд Ловеч

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение 260049/09.04.2021г., пост. по гр.д.№ 392/2020г.на РС-Троян, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА Л. АЛ. Н. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес в с.Б., Ловешка област, ул."ИД" № 2, да заплати на „***“АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“ХК“ №43, представлявано от изпълнителните директори Й Ц. и Р.Б., сумата 100(сто) лева- разноски по чл.78, ал.8 от ГПК.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл.280, ал.3, т.1, пр.1-во от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____